

عنوان مقاله:

مقایسه اثرات درمانی آلپرازولام و سینا رازین در مبتلایان به تینیتوس ایدیوپاتیک: یک کارآزمایی بالینی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 23، شماره 106 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رویا سالاری

حامد هاتفی

الهه عباسی

حمیدرضا سلطانی گردهرامری

محمد هادی مرتضوی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: مطالعات متعدد شیوع تینیتوس مزمن در بین جوامع و اثرات آن را بر کیفیت زندگی بیماران ذکر کرده اند. با وجودی که هنوز درمان قطعی برای این وضعیت یافت نشده است، از جمله درمان های رایج، استفاده از داروهای گروه بنزودیازپین ها و آنتی هیستامین ها است. این مطالعه با هدف مقایسه ی تاثیر درمانی آلپرازولام و سینا رازین در مبتلایان به تینیتوس ایدیوپاتیک انجام شد. مواد و روش ها: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی بود که بر روی ۱۰۱ بیمار مبتلا به تینیتوس ایدیوپاتیک انجام شد. بیماران به طور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند و به مدت ۱۵ روز تحت درمان با آلپرازولام و سینا رازین قرار گرفتند. داده های مطالعه توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ آنالیز شد و $P < 0.05$ معنی دار تلقی شد. یافته ها: میانگین سنی بیماران $40/12 \pm 5/45$ سال با دامنه تغییرات ۲۵-۲۰ سال بود. ۳/۶۷ درصد (۶۸ نفر) از بیماران زن و ۷/۳۲ درصد (۳۳ نفر) مرد بودند. میزان بهبودی کامل پس از درمان در گروه آلپرازولام صفر درصد و در گروه سینارازین ۳/۲ درصد بود. میزان بهبودی نسبی به ترتیب ۴/۴۷ درصد و ۲/۴۳ درصد بود. میزان عارضه خواب آلودگی در دو گروه به ترتیب ۴/۶۸ درصد و ۶/۳۱ درصد بود. استنتاج: آلپرازولام و سینا رازین داروهای موثری در درمان تینیتوس ایدیوپاتیک هستند و اثر آن ها در درمان تینیتوس یکسان است. با این وجود، از آن جا که عارضه خواب آلودگی در آلپرازولام بیشتر دیده شد، سینا رازین از این نظر ارجحیت دارد.

کلمات کلیدی:

Tinnitus, alprazolam, cinnarizine, تینیتوس، آلپرازولام، سینا رازین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1790642>

